

The book of Exodus

שְׁמוֹת

Vaera – וַאֲרָא

Commentaries at the top of the Aliyot were copied from Wikipedia

Daily Zohar Edition
Free for distribution as is, not for profit

Memorial page

For the soul elevation of

**Lazar ben
Manya**

לעילוי נשמת
רב יחיאל הלל בן רב יעקב

לעילוי נשמת
יוכבד הענא בת חיים יהושע
פאליק

For the soul elevation of
**Shayna Mindel bat
Rav Yechiel Hillel**

לעילוי נשמת
יחיה בן חיים

לעילוי נשמת
יהודית בת נחמיה

Chapter: 6

2. וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה:
 2. And God spoke unto Moses, and said unto him: 'I am YHVH;
3. וְאֵרָא אֶל-אַבְרָהָם אֶל-יִצְחָק וְאֶל-יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁמִי יְהוָה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם:
 3. and I appeared unto Abraham, unto Isaac, and unto Jacob, as God Almighty, but by My name Yud-Kay-Vav-Kay* I made Me not known to them. [*"Yud-Kay-Vav-Kay" is the Yiddish circumlocution for the spelling of the tetragrammaton. In this verse, the original Jewish Publication Society text uses the Hebrew letters that correspond to the actual spelling of the name.]
4. וְגַם הִקְמֹתִי אֶת-בְּרִיתִי אִתְּם לָתֵת לָהֶם אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִגְרֵיהֶם אֲשֶׁר-
 גָּרוּ בָהּ:
 4. And I have also established My covenant with them, to give them the land of Canaan, the land of their sojournings, wherein they sojourned.
5. וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת-נִאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מֵעַבְדֵי אֲתָם וְאֲזָכֹר
 אֶת-בְּרִיתִי:
 5. And moreover I have heard the groaning of the children of Israel, whom the Egyptians keep in bondage; and I have remembered My covenant.
6. לָכֵן אֹמַר לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלַת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי
 אֶתְכֶם מֵעַבְדֵיהֶם וְגִאֲלֹתִי אֶתְכֶם בְּזְרוּעַ זְטוּיָהּ וּבְשַׁפְטִים גְּדֹלִים:
 6. Wherefore say unto the children of Israel: I am YHVH, and I will bring you out from under the burdens of the Egyptians, and I will deliver you from their bondage, and I will redeem you with an outstretched arm, and with great judgments;
7. וְלִקְחוּתִי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהִייתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וַיִּדְעֹתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 הַמּוֹצֵא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלֹת מִצְרַיִם:
 7. and I will take you to Me for a people, and I will be to you a God; and ye shall know that I am YHVH your God, who brought you out from under the burdens of the Egyptians.
8. וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת-יָדִי לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מְוֹרֶשֶׁה אֲנִי יְהוָה:
 8. And I will bring you in unto the land, concerning which I lifted up My hand to give it to Abraham, to Isaac, and to Jacob; and I will give it you for a heritage: I am YHVH.'
9. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה מִקָּצֶר רוּחוֹ וּמֵעַבְדָּהּ
 קָשָׁה: (פ)
 9. And Moses spoke so unto the children of Israel; but they hearkened not unto Moses for impatience of spirit, and for cruel bondage.

10. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

10. And YHVH spoke unto Moses, saying:

11. בָּא דַבֵּר אֶל-פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ:

11. 'Go in, speak unto Pharaoh king of Egypt, that he let the children of Israel go out of his land.'

12. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר הֲאֵן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֹא-שָׁמְעוּ אֵלַי וְאִיךָ יִשְׁמְעוּנִי פַרְעֹה וְאֲנִי עֶרְלֵי שְׁפָתַיִם: (פ)

12. And Moses spoke before YHVH, saying: 'Behold, the children of Israel have not hearkened unto me; how then shall Pharaoh hear me, who am of uncircumcised lips?'

13. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן וַיִּצְוֶם אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל-פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (ס)

13. And YHVH spoke unto Moses and unto Aaron, and gave them a charge unto the children of Israel, and unto Pharaoh king of Egypt, to bring the children of Israel out of the land of Egypt.

—◆ Aliya: Levi-Gevurah-Isaac ◆—

14. אֵלֶּה רָאשֵׁי בֵית-אֲבוֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל וְזוֹנָה וּפְלוּא וְזַוְרָן וְכַרְמֵי אֵלֶּה מִשְׁפּוֹת רְאוּבֵן:

14. These are the heads of their fathers' houses: the sons of Reuben the first-born of Israel: Hanoch, and Pallu, Hezron, and Carmi. These are the families of Reuben.

15. וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וַיְמִין וְאֹהַד וַיְכִין וְצֹזָר וְשִׂאוּל בֶן-הַכְּנַעֲנִית אֵלֶּה מִשְׁפּוֹת שִׁמְעוֹן:

15. And the sons of Simeon: Jemuel, and Jamin, and Ohad, and Jachin, and Zohar, and Shaul the son of a Canaanitish woman. These are the families of Simeon.

16. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי-לוֹי לְתַלְדֹתָם גֵּרְשׁוֹן וְקָהַת וּמְרָרִי וְשִׁנִּי זַוְיִי לֹאִי שִׁבְעֵי וּשְׁלֹשִׁים וּבִמַּאת שָׁנָה:

16. And these are the names of the sons of Levi according to their generations: Gershon and Kohath, and Merari. And the years of the life of Levi were a hundred thirty and seven years.

17. בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לְבִנָּי וְשִׁמְעֵי לְמִשְׁפּוֹתָם:

17. The sons of Gershon: Libni and Shimei, according to their families.

18. וּבְנֵי קָהַת עַמְרָם וַיְצַהֵר וְזַחֲרָן וְעִזִּיאֵל וְשִׁנִּי זַוְיִי קָהַת שְׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים וּבִמַּאת שָׁנָה:

18. And the sons of Kohath: Amram, and Izhar, and Hebron, and Uzziel. And the years of the life of Kohath were a hundred thirty and three years.

19. **וּבְנֵי מֵרָרִי מִזִּמְלֵי וּמוּשִׁי אֵלֶּה מִשְׁפּוֹט הַלְוִי לְתַלְדוֹתָם:**
19. And the sons of Merari: Mahli and Mushi. These are the families of the Levites according to their generations.
20. **וַיִּקְחוּ עִמָּרָם אֶת-יֹכְבֵד בְּתוּלַת אִמִּיהָ וַתֵּלֶד לּוֹ לְאַשָׁה וַתִּקְרָא לּוֹ אֶת-אֶהֱרֹן וְאֶת-מֹשֶׁה וּשְׁנֵי זָוְיָי עִמָּרָם שִׁבְעָה וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה:**
20. And Amram took him Jochebed his father's sister to wife; and she bore him Aaron and Moses. And the years of the life of Amram were a hundred and thirty and seven years.
21. **וּבְנֵי יִצְחָר קָרוּז וְנִפְגַּז וְזִיכְרִי:**
21. And the sons of Izhar: Korah, and Nepheg, and Zichri.
22. **וּבְנֵי עֲזִיֶאֱל בִּישְׂאֵל וְאֶלְצָפָן וְסִתְרִי:**
22. And the sons of Uzziel: Mishael, and Elzaphan, and Sithri.
23. **וַיִּקְחוּ אֶהֱרֹן אֶת-אֵלִישֶׁבַע בַּת-עֲבִינָדָב אֲזוּזַת נְזֻשׁוֹן לִוִּי לְאַשָׁה וַתֵּלֶד לּוֹ אֶת-נָדָב וְאֶת-אֲבִיהוּא אֶת-אֶלְעָזָר וְאֶת-אִיתָמָר:**
23. And Aaron took him Elisheba, the daughter of Amminadab, the sister of Nahshon, to wife; and she bore him Nadab and Abihu, Eleazar and Ithamar.
24. **וּבְנֵי קָרוּז אַסִּיר וְאֶלְקָנָה וְאַבְיָאֶסָף אֵלֶּה מִשְׁפּוֹט הַקְּרוּזִי:**
24. And the sons of Korah: Assir, and Elkanah, and Abiasaph; these are the families of the Korahites.
25. **וְאֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן לָקַח לָּוִי מִבָּנוֹת פּוּטִיֶאֱל לִוִּי לְאַשָׁה וַתֵּלֶד לּוֹ אֶת-פִּינְחָס אֵלֶּה רֵאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפּוֹחֹתָם:**
25. And Eleazar Aaron's son took him one of the daughters of Putiel to wife; and she bore him Phinehas. These are the heads of the fathers' houses of the Levites according to their families.
26. **הוּא אֶהֱרֹן וּמוּשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם הוֹצִיאוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל-צַבְאָתָם:**
26. These are that Aaron and Moses, to whom YHVH said: 'Bring out the children of Israel from the land of Egypt according to their hosts.'
27. **הֵם הַמְדַבְּרִים אֶל-פַּרְעֹה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:**
27. These are they that spoke to Pharaoh king of Egypt, to bring out the children of Israel from Egypt. These are that Moses and Aaron.
28. **וַיְהִי בַיּוֹם הַזֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: (ס)**
28. And it came to pass on the day when YHVH spoke unto Moses in the land of Egypt,

29. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה דַּבֵּר אֶל-פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֵת כָּל-
אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלָיךְ:

29. that YHVH spoke unto Moses, saying: 'I am YHVH; speak thou unto Pharaoh king of Egypt all that I speak unto thee.'

30. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפָנָיו יְהוָה הֵן אֲנִי עֶרְכָּל שְׁפָתַיִם וְאֵיךְ יִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה: (פ)

30. And Moses said before YHVH: 'Behold, I am of uncircumcised lips, and how shall Pharaoh hearken unto me?'

Chapter: 7

1. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה רְאֵה גִּתְתִּיךָ אֱלֹהִים לְפַרְעֹה וְאַהֲרֹן אוֹזִיחַ יְהִי־נָא לְפָנָיו:

1. And YHVH said unto Moses: 'See, I have set thee in God's stead to Pharaoh; and Aaron your brother shall be your prophet.'

2. אַתָּה תְּדַבֵּר אֵת כָּל-אֲשֶׁר אֲצַוְךָ וְאַהֲרֹן אוֹזִיחַ יְדַבֵּר אֶל-פַּרְעֹה וְשִׁלַּח אֶת-בְּנֵי-
יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ:

2. Thou shalt speak all that I command thee; and Aaron your brother shall speak unto Pharaoh, that he let the children of Israel go out of his land.

3. וְאֲנִי אֶקְשֶׁה אֶת-לֵב פַּרְעֹה וְהִרְבִּיתִי אֶת-אֹתוֹתַי וְאֶת-מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:

3. And I will harden Pharaoh's heart, and multiply My signs and My wonders in the land of Egypt.

4. וְכֹא-יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פַּרְעֹה וְנָתַתִּי אֶת-יָדִי בְּמִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת-עַבְדָּאתִי אֶת-עַמִּי
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁפְטִים גְּדֹלִים:

4. But Pharaoh will not hearken unto you, and I will lay My hand upon Egypt, and bring forth My hosts, My people the children of Israel, out of the land of Egypt, by great judgments.

5. וַיֵּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּנִטְוֹתַי אֶת-יָדִי עַל-מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹכָם:

5. And the Egyptians shall know that I am YHVH, when I stretch forth My hand upon Egypt, and bring out the children of Israel from among them.'

6. וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם כִּן עָשׂוּ:

6. And Moses and Aaron did so; as YHVH commanded them, so did they.

7. וּמֹשֶׁה בֶּן-שְׁמֹנִים שָׁנָה וְאַהֲרֹן בֶּן-שְׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדַבְּרָם אֶל-פַּרְעֹה: (פ)

7. And Moses was fourscore years old, and Aaron fourscore and three years old, when they spoke unto Pharaoh.

Aliya: Fourth-Netzach-Moses

8. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר:

8. And YHVH spoke unto Moses and unto Aaron, saying:

9. כִּי יִדְבַר אֲלֵכֶם פַּרְעֹה לֵאמֹר תִּנְנוּ לָכֶם מוֹפֹת וְאָמַרְתָּ אֶל-אֶהְרֹן קִוּוּ אֶת-מִטְּךָ וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי-פַרְעֹה וַיְהִי לְתַנִּינִן:

9. 'When Pharaoh shall speak unto you, saying: Show a wonder for you; then thou shalt say unto Aaron: Take your rod, and cast it down before Pharaoh, that it become a serpent.'

10. וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-פַּרְעֹה וַיַּעֲשׂוּ כִן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיִּשְׁלַךְ אֶהְרֹן אֶת-מִטְּהוֹ לִפְנֵי פַרְעֹה וּלְפָנָיו עָבְדוּ וַיְהִי לְתַנִּינִן:

10. And Moses and Aaron went in unto Pharaoh, and they did so, as YHVH had commanded; and Aaron cast down his rod before Pharaoh and before his servants, and it became a serpent.

11. וַיִּקְרָא גַם-פַּרְעֹה לְזֹכְמִים וּלְמַכְשָׁפִים וַיַּעֲשׂוּ גַם-הֵם זֹרְטַמִּי מִצְרַיִם בְּכַל־טִיְהָם קָן:

11. Then Pharaoh also called for the wise men and the sorcerers; and they also, the magicians of Egypt, did in like manner with their secret arts.

12. וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ מִטְּהוֹ וַיְהִיוּ לְתַנִּינִם וַיִּבְלַע מִטְּה-אֶהְרֹן אֶת-מִטְּתָם:

12. For they cast down every man his rod, and they became serpents; but Aaron's rod swallowed up their rods.

13. וַיּוֹזֶק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: (ס)

13. And Pharaoh's heart was hardened, and he hearkened not unto them; as YHVH had spoken.

14. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה כְּבֹד לֵב פַּרְעֹה מֵאֵן לִשְׁלֹחַ הָעָם:

14. And YHVH said unto Moses: 'Pharaoh's heart is stubborn, he refuseth to let the people go.

15. לָךְ אֶל-פַּרְעֹה בַּבֹּקֶר הַזֶּה יֵצֵא הַבְּיּוֹמָה וְנִצַּבְתָּ לְקִרְאָתוֹ עַל-שִׁפְתַי הַיָּאֵר וְהַמִּטְּה אֲשֶׁר-נִהְפָּר לְנֹוֹשׁ תִּקְוּ בְיָדְךָ:

15. Get thee unto Pharaoh in the morning; lo, he goeth out unto the water; and thou shalt stand by the river's brink to meet him; and the rod which was turned to a serpent shalt thou take in your hand.

16. וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי בְּמִדְבָּר וְהַזֶּה לֹא-שָׁמַעְתָּ עַד-כֹּה:

16. And thou shalt say unto him: The LORD, the God of the Hebrews, hath sent me unto thee, saying: Let My people go, that they may serve Me in the wilderness; and, behold, hitherto thou hast not hearkened;

17. כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנֹאת תִדְרַע כִּי אָנֹכִי יְהוָה הַזֶּה אֲנֹכִי מִכָּה | בְּמִטְּה אֲשֶׁר-בְּיָדִי עַל-הַבַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר וְנִהְפְּכוּ לָדָם:

17. thus saith YHVH: In this thou shalt know that I am YHVH--behold, I will smite with the rod that is in my hand upon the waters which are in the river, and they shall be turned to blood.

18. וְהַזֶּה אֲשֶׁר-בַּיָּאֵר תִּמּוּת וּבְאֵשׁ הַיָּאֵר וְנִלְאָו מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן-הַיָּאֵר: (ס)

18. And the fish that are in the river shall die, and the river shall become foul; and the Egyptians shall loathe to drink water from the river.'

19. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר אֶל-אַהֲרֹן קְוֹז מִטֶּבֶל וְנִטְהַ יְדֶךָ עַל-מִיַּמֵי מִצְרַיִם עַל-נְהַרְתָּם | עַל-יְאֲרֵיהֶם וְעַל-אֲגַמְיֵיהֶם וְעַל כָּל-מִקְוֵה מַיִמֵיהֶם וַיְהִי-רָם וְהָיָה רָם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבַעֲצִים וּבְאֲבָנִים:

19. And YHVH said unto Moses: 'Say unto Aaron: Take your rod, and stretch out your hand over the waters of Egypt, over their rivers, over their streams, and over their pools, and over all their ponds of water, that they may become blood; and there shall be blood throughout all the land of Egypt, both in vessels of wood and in vessels of stone.'

20. וַיַּעֲשׂוּ-כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר | צִוָּה יְהוָה וַיִּרָם בְּמִטְּהָ וַיִּךְ אֶת-הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר לְעֵינֵי פְרַעְהַ וּלְעֵינֵי עַבְדָּיו וַיִּהְפְּכוּ כָל-הַמַּיִם אֲשֶׁר-בַּיָּאֵר לְדָם:

20. And Moses and Aaron did so, as YHVH commanded; and he lifted up the rod, and smote the waters that were in the river, in the sight of Pharaoh, and in the sight of his servants; and all the waters that were in the river were turned to blood.

21. וְהָרְגָה אֲשֶׁר-בַּיָּאֵר מִתְהָ וַיִּבְאֵשׁ הַיָּאֵר וְלֹא-יִכְלוּ מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן-| הַיָּאֵר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם:

21. And the fish that were in the river died; and the river became foul, and the Egyptians could not drink water from the river; and the blood was throughout all the land of Egypt.

22. וַיַּעֲשׂוּ-כֵן זֹרֵטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִטְיֵיהֶם וַיִּזְזֹק לֵב-פְרַעְהַ וְלֹא-שָׁמַע אֲלֵהֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

22. And the magicians of Egypt did in like manner with their secret arts; and Pharaoh's heart was hardened, and he hearkened not unto them; as YHVH had spoken.

23. וַיָּפֹן פְרַעְהַ וַיֵּבֵא אֶל-בֵּיתוֹ וְלֹא-שָׁתָ לְבוֹ גַם-כִּי-אָתָּה:

23. And Pharaoh turned and went into his house, neither did he lay even this to heart.

24. וַיִּזְזְפוּ כָל-מִצְרַיִם סְבִיבֹת הַיָּאֵר מַיִם לְשִׁתּוֹת כִּי לֹא יִכְלוּ לְשִׁתּוֹת מִמֵּי הַיָּאֵר:

24. And all the Egyptians digged round about the river for water to drink; for they could not drink of the water of the river.

25. וַיִּמְלֵא שִׁבְעַת יָמִים אֲזוּרֵי הַכּוֹת-יְהוָה אֶת-הַיָּאֵר: (פ)

25. And seven days were fulfilled, after that YHVH had smitten the river.

26. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בֵּא אֶל-פְרַעְהַ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלֹז אֶת-| עַמִּי וַיַּעֲבֹדָנִי:

26.

27. וְאִם-מֵאֵן אֶתְּהָ לְשִׁלּוֹז הַגָּה אֲנֹכִי נִגַּף אֶת-כָּל-גְּבוּלְךָ בַּעֲפֹרְדַעִים:

27.

28. וְשָׂרֵץ הַיָּאֵר צִפְרָדַיִם וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתָהּ וּבְחוּצֶיהָ מִשְׁכַּבָּהּ וְעַל-מִטָּתָהּ וּבְבֵית עַבְדֶּיהָ וּבְעַמּוּהָ וּבְתַנּוּרֶיהָ וּבְמִשְׁאָרוֹתֶיהָ:

28.

29. וּבִכְהֵה וּבְעַמּוּהָ וּבְכָל-עַבְדֶּיהָ יָעֻלוּ הַצִּפְרָדַיִם:

29.

Chapter: 8

1. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר אֶל-אַהֲרֹן נִטָּה אֶת-יָדְךָ בְּמִטָּךְ עַל-הַנְּהָרוֹת עַל-הַיָּאֵרִים וְעַל-הָאֲנָמִים וְהָעַל אֶת-הַצִּפְרָדַיִם עַל-אֶרֶץ מִצְרָיִם:

1. (7:26) And YHVH spoke unto Moses: 'Go in unto Pharaoh, and say unto him: Thus saith YHVH: Let My people go, that they may serve Me.'

2. וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת-יָדוֹ עַל מִיַּמי מִצְרָיִם וְהָעַל הַצִּפְרָדַיִם וַתִּכַּס אֶת-אֶרֶץ מִצְרָיִם:

2. (7:27) And if thou refuse to let them go, behold, I will smite all your borders with frogs.

3. וַיַּעֲשׂוּ-כֵן הַחֹזְרָטָמִים בְּכָל־מַיִם וַיַּעֲלוּ אֶת-הַצִּפְרָדַיִם עַל-אֶרֶץ מִצְרָיִם:

3. (7:28) And the river shall swarm with frogs, which shall go up and come into your house, and into your bed-chamber, and upon your bed, and into the house of your servants, and upon your people, and into thine ovens, and into your kneading-troughs.

4. וַיִּקְרָא פְרַעֲהַ לְמִשְׁנֵה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הֲעִתִּירוּ אֵל-יְהוָה וַיִּסַּר הַצִּפְרָדַיִם מִמִּנֵּי וּמֵעַבְדֵי וְאֶשְׁלֹזָה אֶת-הָעָם וַיִּזְבְּזוּ לַיהוָה:

4. (7:29) And the frogs shall come up both upon thee, and upon your people, and upon all your servants.'

5. וַיֹּאמֶר מִשְׁנֵה לְפְרַעֲהַ הַתַּפְאָר עָלַי לְמַתִּי | אֲעִתִּיר לָךְ וְלַעַבְדֶּיךָ וְלַעַמּוּךָ לְהַכְרִית הַצִּפְרָדַיִם מִמֶּךָ וּמִבְּתִיךָ רַק בְּיָאֵר תִּשְׂאֲרָנָה:

5. (8:1) And YHVH said unto Moses: 'Say unto Aaron: Stretch forth your hand with your rod over the rivers, over the canals, and over the pools, and cause frogs to come up upon the land of Egypt.'

6. וַיֹּאמֶר לְמוֹזֵר וַיֹּאמֶר כַּדְּבָרְךָ לְמַעַן תִּדְעַ כִּי-אֵין כִּיהוָה אֲלֹהֵינוּ:

6. (8:2) And Aaron stretched out his hand over the waters of Egypt; and the frogs came up, and covered the land of Egypt.

Aliya: Fifth-Hod-Aaron

7. וַיִּסְרוּ הַצִּפְרָדַיִם מִמֶּךָ וּמִבְּתִיךָ וּמֵעַבְדֶּיךָ וּמֵעַמּוּךָ רַק בְּיָאֵר תִּשְׂאֲרָנָה:

7. (8:3) And the magicians did in like manner with their secret arts, and brought up frogs upon the land of Egypt.

8. וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִעַם פְּרָעָה וַיִּצְעֲקוּ מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה עַל-דְּבַר הַצְּפֹרְדָּיִם אֲשֶׁר-שָׁם לַפְּרָעָה:

8. (8:4) Then Pharaoh called for Moses and Aaron, and said: 'Entreat YHVH, that He take away the frogs from me, and from my people; and I will let the people go, that they may sacrifice unto YHVH.'

9. וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה וַיִּמְתּוּ הַצְּפֹרְדָּיִם מִן-הַבָּתִּים מִן-הַחוּצוֹת וּמִן-הַשָּׂדֵד:

9. (8:5) And Moses said unto Pharaoh: 'Have thou this glory over me; against what time shall I entreat for thee, and for your servants, and for your people, that the frogs be destroyed from thee and your houses, and remain in the river only?'

10. וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם זֹמָרִם זֹמָרִם וַתִּבְאֵשׁ הָאָרֶץ:

10. (8:6) And he said: 'Against to-morrow.' And he said: 'Be it according to your word; that thou mayest know that there is none like unto YHVH our God.'

11. וַיֵּרָא פְּרָעָה כִּי הִיטְתָה הַרְוּזָה וְהַכִּבְדֹּת אֶת-לְבָבוֹ וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: (ס)

11. (8:7) And the frogs shall depart from thee, and from your houses, and from your servants, and from your people; they shall remain in the river only.'

12. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר אֶל-אַהֲרֹן נְטֵה אֶת-מִטְּףְךָ וְהָרָ אֶת-עַפְרֵי הָאָרֶץ וְהָיָה לְכֹנָם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם:

12. (8:8) And Moses and Aaron went out from Pharaoh; and Moses cried unto YHVH concerning the frogs, which He had brought upon Pharaoh.

13. וַיַּעֲשׂוּ-כֵן וַיִּטּוּ אַהֲרֹן אֶת-יָדוֹ בְּמִטְּהוֹ וַיִּרְא אֶת-עַפְרֵי הָאָרֶץ וַתְּהִי הַכֹּנָם בְּאֶרֶץ וּבַבְּהֵמָה כָּל-עַפְרֵי הָאָרֶץ הָיָה כֹנָם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם:

13. (8:9) And YHVH did according to the word of Moses; and the frogs died out of the houses, out of the courts, and out of the fields.

14. וַיַּעֲשׂוּ-כֵן הַזּוֹרְטָמִים בְּלִטְיָהֶם לְהוֹצִיא אֶת-הַכֹּנָם וְלֹא יָכְלוּ וַתְּהִי הַכֹּנָם בְּאֶרֶץ וּבַבְּהֵמָה:

14. (8:10) And they gathered them together in heaps; and the land stank.

15. וַיֹּאמְרוּ הַזּוֹרְטָמִם אֶל-פְּרָעָה אַצְבַּע אֱלֹהִים הוּא וַיּוֹזֶק לָב-פְּרָעָה וְלֹא-שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: (ס)

15. (8:11) But when Pharaoh saw that there was respite, he hardened his heart, and hearkened not unto them; as YHVH had spoken.

16. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הִשְׁכֵּם בְּבֹקֶר וְהִתִּיצַב לְפָנַי פְּרָעָה הִנֵּה יוֹצֵא הַמַּיִמָּה וְאֹמְרָת אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלֹזוּ עִמִּי וַיַּעֲבְדֵנִי:

16. (8:12) And YHVH said unto Moses: 'Say unto Aaron: Stretch out your rod, and smite the dust of the earth, that it may become gnats throughout all the land of Egypt.'

17. כִּי אָם-אֵינְךָ מִשְׁלֹזוֹ אֶת-עַמִּי הַנְּגִי מִשְׁלִיזוֹ בָּךְ וּבַעֲבֹדֶיךָ וּבַעֲמֹךָ וּבַבְּתִיךָ אֶת-הָעָרֹב וּמִלֹּאֵי בְתֵי מִצְרָיִם אֶת-הָעָרֹב וְגַם הָאֲרָמָה אֲשֶׁר-הֵם עֲלֶיהָ:

17. (8:13) And they did so; and Aaron stretched out his hand with his rod, and smote the dust of the earth, and there were gnats upon man, and upon beast; all the dust of the earth became gnats throughout all the land of Egypt.

18. והפליתי ביום ההוא את-ארץ גִּשְׁן אֲשֶׁר עָמְדוּ עָלֶיהָ לְבַלְתָּי הַיּוֹת-שָׁמַיִם עָרַב לְמַעַן תִּדְעַ כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקִרְבֵּי הָאָרֶץ:

18. (8:14) And the magicians did so with their secret arts to bring forth gnats, but they could not; and there were gnats upon man, and upon beast.

 Aliya: Sixth-Yessod-Joseph

19. וְשִׁמּוֹתַי פָּדַת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמֶּיךָ לְמוֹנֵר, יִהְיֶה הָאֵת הַזֶּה:

19. (8:15) Then the magicians said unto Pharaoh: 'This is the finger of God'; and Pharaoh's heart was hardened, and he hearkened not unto them; as YHVH had spoken.

20. וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן וַיָּבֵא עָרַב כַּבֵּד בְּיַתֵּהּ פַּרְעֹה וּבֵית עֲבָדָיו וּבְכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם תַּשְׁוֹנֹת הָאָרֶץ מִפְּנֵי הָעָרַב:

20. (8:16) And YHVH said unto Moses: 'Rise up early in the morning, and stand before Pharaoh; lo, he cometh forth to the water; and say unto him: Thus saith YHVH: Let My people go, that they may serve Me.

21. וַיִּקְרָא פַּרְעֹה אֶל-מֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר לָכֵן וּבָנֹו לֹאֲלֹהֵיכֶם בָּאָרֶץ:

21. (8:17) Else, if thou wilt not let My people go, behold, I will send swarms of flies upon thee, and upon your servants, and upon your people, and into your houses; and the houses of the Egyptians shall be full of swarms of flies, and also the ground whereon they are.

22. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא זָכוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי תוֹעֵבֹת מִצְרַיִם נִבְּנֹו לַיהוָה אֲלֵהֵינוּ הֵן נִבְּנֹו אֶת-תּוֹעֵבֹת מִצְרַיִם לַעֲשׂוֹתָם וְלֹא יִסְקָלְנוּ:

22. (8:18) And I will set apart in that day the land of Goshen, in which My people dwell, that no swarms of flies shall be there; to the end that thou mayest know that I am YHVH in the midst of the earth.

23. דָּרָךְ שְׁלֵשֶׁת יָמִים גִּבֹּהַּ בַּמִּדְבָּר וּבְנֹונוּ לַיהוָה אֲלֵהֵינוּ כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר אֲלֵינוּ:

23. (8:19) And I will put a division between My people and your people--by to-morrow shall this sign be.'

24. וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֲנֹכִי אֲשַׁלְּחֶנּוּ אֶתְכֶם וּבְנֹוֹתֵיכֶם לַיהוָה אֲלֵהֵיכֶם בַּמִּדְבָּר רַק הַרְוֹנֶה לֹא-תִרְוִיחֶנּוּ לְלַכֵּת הַעֲתִירוּ בְּעַדִּי:

24. (8:20) And YHVH did so; and there came grievous swarms of flies into the house of Pharaoh, and into his servants' houses; and in all the land of Egypt the land was ruined by reason of the swarms of flies.

25. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא מֵעַמְּךָ וְהַעֲתַרְתִּי אֶל-יְהוָה וְסָר הָעָרַב מִפְּרֹעֵה מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ מִוּוֹר רַק אֶל-יִסַּף פַּרְעֹה הַתֵּל לְבַלְתָּי שְׁלֹו אֶת-הָעָם לְוָבֹו לַיהוָה:

25. (8:21) And Pharaoh called for Moses and for Aaron, and said: 'Go ye, sacrifice to your God in the land.'

26. וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעְיִה וַיַּעֲתֵר אֵל-יְהוָה:

26. (8:22) And Moses said: 'It is not meet so to do; for we shall sacrifice the abomination of the Egyptians to YHVH our God; lo, if we sacrifice the abomination of the Egyptians before their eyes, will they not stone us?

27. וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה וְסָר הָעָרֹב מִפְּרַעְיִה מִעֵבְרָיו וּמֵעֲבָדָיו לֹא נִשְׁאָר אֲזוּד:

27. (8:23) We will go three days' journey into the wilderness, and sacrifice to YHVH our God, as He shall command us.'

28. וַיִּכְבֹּד פְּרַעְיִה אֶת-לִבּוֹ גַם בַּפְּעַם הַזֹּאת וְלֹא שָׁלוּ אֶת-הָעַם: (פ)

28. (8:24) And Pharaoh said: 'I will let you go, that ye may sacrifice to YHVH your God in the wilderness; only ye shall not go very far away; entreat for me.'

Chapter: 9

1. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בֹּא אֶל-פְּרַעְיִה וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלוּ אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי:

1. Then YHVH said unto Moses: 'Go in unto Pharaoh, and tell him: Thus saith YHVH, the God of the Hebrews: Let My people go, that they may serve Me.

2. כִּי אִם-מֵאֵן אֲתָה לְשַׁלּוֹן וְעוֹדֶה מִיּוֹזֵיק בָּם:

2. For if thou refuse to let them go, and wilt hold them still,

3. הִנֵּה יָד-יְהוָה הוֹלִיחַ בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּסּוֹסִים בְּזִמְבָרִים בְּבָמִלִּים בַּבָּקָר וּבִצְאָן דָּבַר כָּבֵד מְאֹד:

3. behold, the hand of YHVH is upon your cattle which are in the field, upon the horses, upon the asses, upon the camels, upon the herds, and upon the flocks; there shall be a very grievous murrain.

4. וְהִפְלֵה יְהוָה בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרַיִם וְלֹא יָמוּת מִכֹּל-לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּבַר:

4. And YHVH shall make a division between the cattle of Israel and the cattle of Egypt; and there shall nothing die of all that belongeth to the children of Israel.'

5. וַיִּשֶׂם יְהוָה מוֹעֵד לֵאמֹר מוֹזֵר יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדָּבָר הַזֶּה בְּאַרְץ:

5. And YHVH appointed a set time, saying: 'Tomorrow YHVH shall do this thing in the land.'

6. וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה מִמּוֹזְרֹת וַיָּמוּת כֹּל מִקְנֵה מִצְרַיִם וּמִמִּקְנֵה בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לֹא-יָמוּת אֲזוּד:

6. And YHVH did that thing on the morrow, and all the cattle of Egypt died; but of the cattle of the children of Israel died not one.

7. וישלחו פרעה והנה לא-מת ממקנה ישראל עד-אונד ויכבד לב פרעה ולא שלחו את-העם: (פ)

7. And Pharaoh sent, and, behold, there was not so much as one of the cattle of the Israelites dead. But the heart of Pharaoh was stubborn, and he did not let the people go.

8. ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן קוּזוּ לָכֶם מִלֵּא זֹפְגֵיכֶם פִּיזוּ כַבְשֵׁן וּזְרָקוּ מִשֵּׁה הַשְּׂמִימָה לְעֵינֵי פְרָעָה:

8. And YHVH said unto Moses and unto Aaron: 'Take to you handfuls of soot of the furnace, and let Moses throw it heavenward in the sight of Pharaoh.

9. והיה לאבק על כל-ארץ מצרים והיה על-האדם ועל-הבהמה לשוין פרז אבעבֶעַת בכל-ארץ מצרים:

9. And it shall become small dust over all the land of Egypt, and shall be a boil breaking forth with blains upon man and upon beast, throughout all the land of Egypt.'

10. ויקוּזוּ אֶת-פִּיזוּ הַכַּבְשֵׁן ויעמדו לפני פרעה ויזרק אתו משה השמימה והי שוין אבעבֶעַת פרז באדם ובהמה:

10. And they took soot of the furnace, and stood before Pharaoh; and Moses threw it up heavenward; and it became a boil breaking forth with blains upon man and upon beast.

11. ולא-יכלו הזורטמים לעמד לפני משה מפני השוין כי-היה השוין בזורטמים ובכל-מצרים:

11. And the magicians could not stand before Moses because of the boils; for the boils were upon the magicians, and upon all the Egyptians.

12. ויוזק יהוה את-לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל-משה: (ס)

12. And YHVH hardened the heart of Pharaoh, and he hearkened not unto them; as YHVH had spoken unto Moses.

13. ויאמר יהוה אל-משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה-אמר יהוה אלהי העברים שלחו את-עמי ויעבדני:

13. And YHVH said unto Moses: 'Rise up early in the morning, and stand before Pharaoh, and say unto him: Thus saith YHVH, the God of the Hebrews: Let My people go, that they may serve Me.

14. כי בפעם הזאת אני שלחו את-כל-מגפתי אל-לכך ובעבדך ובעמך בעבור תדע כי אין פנמי בכל-הארץ:

14. For I will this time send all My plagues upon your person, and upon your servants, and upon your people; that thou mayest know that there is none like Me in all the earth.

15. כי עתה שלוחתי את-ידי ואך אותך ואת-עמך בדרך ותפוזר מן-הארץ:

15. Surely now I had put forth My hand, and smitten thee and your people with pestilence, and thou hadst been cut off from the earth.

16. ואולם בעבור זאת העמדתך בעבור הראתך את-כוחי ולמען ספר שמי בכל-
הארץ:

16. But in very deed for this cause have I made thee to stand, to show thee My power, and that My name may be declared throughout all the earth.

 Aliya: Seventh-Malchut-King David

17. עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחום:

17. As yet exaltest thou thyself against My people, that thou wilt not let them go?

18. הנני מומטיר פעת מוזר ברד כבד מאד אשר לא-היה כמוהו במצרים למן-
היום הוסרה ועד-עתה:

18. Behold, tomorrow about this time I will cause it to rain a very grievous hail, such as hath not been in Egypt since the day it was founded even until now.

19. ועתה שלחו העו את-מקנה ואת כל-אשר לך בשדה כל-האדם והבהמה
אשר-ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד ומתו:

19. Now therefore send, hasten in your cattle and all that thou hast in the field; for every man and beast that shall be found in the field, and shall not be brought home, the hail shall come down upon them, and they shall die.'

20. הירא את-דבר יהוה מעבדי פרעה הנני את-עבדיו ואת-מקנהו אל-הבתים:

20. He that feared the word of YHVH among the servants of Pharaoh made his servants and his cattle flee into the houses;

21. ואשר לא-שם לבו אל-דבר יהוה ויעזב את-עבדיו ואת-מקנהו בשדה: (פ)

21. and he that regarded not the word of YHVH left his servants and his cattle in the field.

22. ויאמר יהוה אל-משה נטה את-ידך על-השמים ויהי ברד בכל-ארץ מצרים
על-האדם ועל-הבהמה ועל-כל-עשב השדה בארץ מצרים:

22. And YHVH said unto Moses: 'Stretch forth your hand toward heaven, that there may be hail in all the land of Egypt, upon man, and upon beast, and upon every herb of the field, throughout the land of Egypt.'

23. ויש משה את-מטהו על-השמים ויהוה נתן קולת וברד ותהלה אש ארצה
וימטר יהוה ברד על-ארץ מצרים:

23. And Moses stretched forth his rod toward heaven; and YHVH sent thunder and hail, and fire ran down unto the earth; and YHVH caused to hail upon the land of Egypt.

24. ויהי ברד ואש מתלקוות בתוך הברד כבד מאד אשר לא-היה כמוהו בכל-
ארץ מצרים מאז היתה לזוי:

24. So there was hail, and fire flashing up amidst the hail, very grievous, such as had not been in all the land of Egypt since it became a nation.

25. וַיִּהְיֶה הַבָּרָד בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶת כָּל-אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה מֵאָדָם וְעַד-בְּהֵמָה וְאֵת כָּל-עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבָּרָד וְאֶת-כָּל-עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבַּר:

25. And the hail smote throughout all the land of Egypt all that was in the field, both man and beast; and the hail smote every herb of the field, and broke every tree of the field.

26. רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר-שָׂם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בָרָד:

26. Only in the land of Goshen, where the children of Israel were, was there no hail.

27. וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם זָוַתָּאתִי הַפַּעַם יְהוָה הַצְּדִיק וְאֲנִי וְעַמִּי הָרָשָׁעִים:

27. And Pharaoh sent, and called for Moses and Aaron, and said unto them: 'I have sinned this time; YHVH is righteous, and I and my people are wicked.

28. הֲעִתִּירוּ אֵל-יְהוָה וְרַב מִהֲיִית קִלְת אֱלֹהִים וּבָרָד וְאֲשֶׁלֶּזְזָה אֶתְכֶם וְלֹא תִסְפוּן לְעַמֹּד:

28. Entreat YHVH, and let there be enough of these mighty thunderings and hail; and I will let you go, and ye shall stay no longer.'

29. וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה כִּצְאָתִי אֶת-הָעִיר אֶפְרַיִם אֶת-כָּפִי אֵל-יְהוָה הַקְּלֹת יִזְדָּלֹן וְהַבָּרָד לֹא יִהְיֶה-עוֹד לְמַעַן תֵּדַע כִּי לַיהוָה הָאָרֶץ:

29. And Moses said unto him: 'As soon as I am gone out of the city, I will spread forth my hands unto YHVH; the thunders shall cease, neither shall there be any more hail; that thou mayest know that the earth is YHVH'S.

30. וְאַתָּה וְעַבְדֶּיךָ יָדַעְתִּי כִּי טָרַם תִּירָאוּן מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים:

30. But as for thee and your servants, I know that ye will not yet fear YHVH God.'--

31. וְהַפְּשִׁתָּה וְהַשְׁעֵרָה נִכְתָּה כִּי הַשְׁעֵרָה אָבִיב וְהַפְּשִׁתָּה זָבֵעַל:

31. And the flax and the barley were smitten; for the barley was in the ear, and the flax was in bloom.

32. וְהַזֹּטָה וְהַכִּסְמֵת לֹא נָכוּ כִּי אֶפִּילַת הָזֶה:

32. But the wheat and the spelt were not smitten; for they ripen late.--

Aliya: Maftir

33. וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פַּרְעֹה אֶת-הָעִיר וַיִּפְרֹשׂ כָּפָיו אֵל-יְהוָה וַיִּזְדָּלְוּ הַקְּלֹת וְהַבָּרָד וּמִטֶּר לֹא-נָתַף אַרְצָה:

33. And Moses went out of the city from Pharaoh, and spread forth his hands unto YHVH; and the thunders and hail ceased, and the rain was not poured upon the earth.

34. וַיִּרָא פַרְעֹה כִּי-זָדַל הַמִּטֶּר וְהַבָּרָד וְהַקְּלֹת וַיִּסַּף לְזוֹטָא וַיִּכְבַּד לְבָבו הוּא וְעַבְדָּיו:

34. And when Pharaoh saw that the rain and the hail and the thunders were ceased, he sinned yet more, and hardened his heart, he and his servants.

35. וַיִּזְזֹק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁלַח אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה: (פפפ)

35. And the heart of Pharaoh was hardened, and he did not let the children of Israel go; as YHVH had spoken by Moses.

- End of Parasha -